

Jeg vil efterfølgende kommentere på sagen. Der verserer for øjeblikket for Socialministeriet en sag om klage over Ankestyrelsens behandling af sagen. Når Socialministeriet har taget stilling til denne sag, vil jeg orientere Folketingets Socialudvalg om ministeriets overvejelser.

Spm. nr. S 2616

Til socialministeren (10/5 2000) af:

Villy Søvnal (SF):

»Kan det bekræftes, at Den Sociale Ankestyrelse i sagen om udleveringen af de jordanske børn Nasra og Nidal flere gange har stadfæstet beslutningen om, at Nasra og Nidals forældre ikke var egnede til at tage vare på de to børn?«

Svar (24/5 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Ankestyrelsen har udtalt følgende:

»Ankestyrelsen kan bekræfte flere gange at have tiltrådt beslutningen om, at Nasra og Nidals forældre ikke var egnede til at tage vare på de to børn. Ankestyrelsen skal henvise til sin redegørelse til Socialministeren i form af brev af 18. april 2000 med tilhørende notat af 14. april 2000 om det faktiske forløb.

Det fremgår bl. a. heraf, at Ankestyrelsen for Nasras og Nidals vedkommende har behandlet sagen som klagesag 3 gange. Ankestyrelsen har yderligere i 1997 behandlet en anbringelsessag vedrørende en ældre nu 18-årig søster.

Ankestyrelsen behandlede 1. gang sagen som ankeinstans den 28. marts 1996. Styrelsen tiltrådte da en afgørelse truffet af Børn og ungeudvalget i Gladsaxe Kommune om, at de to børn samt en ældre søster fortsat skulle være anbragt uden for hjemmet, samt at samværet skulle være overvåget for 1 år. Afgørelsen blev ikke indbragt for landsretten.

Ankestyrelsen behandlede 2. gang sagen den 3. april 1997. Styrelsen tiltrådte da en afgørelse truffet af Børn og ungeudvalget i Gladsaxe Kommune om, at de to børn samt den ældre søster fortsat skulle være anbragt uden for hjemmet med en genbehandlingsfrist på 2 år. Desuden skulle samværet været overvåget ligeledes for en periode på 2 år.

Denne afgørelse blev indbragt for Østre Landsret, der den 13. august 1997 tiltrådte Ankestyrelsens afgørelse i sin helhed. Landsretten udtalte samtidig, at danske børn med de problemer som de 3 jordanske børn har, utvivlsomt ville være blevet anbragt uden for hjemmet som sket. Det forhold, at opretholdelse af børnenes anbringelse uden for hjemmet vil vanskeliggøre og eventuelt udelukke, at forældrene kan få sig til at gennemføre den af dem ønskede tilbagevenden til Jordan, kunne imidlertid ikke føre til andet resultat.

Den 26. januar 1999 traf et enigt Børn og unge-udvalg i Københavns Kommune afgørelse om fortsat anbringelse uden for hjemmet af de to børn samt den ældre søster. Genbehandlingsfristen blev fastsat til 1 år. Endvidere blev der truffet afgørelse om overvåget samvær mellem faderen og børnene for 1 år.

Afgørelsen blev for 3. gang i sin helhed den 17. februar 1999 anket til Ankestyrelsen, der i møde den 8. april 1999 ophævede afgørelsen på grund af formalitetsfejl, idet afgørelsen var truffet alene i forhold til faderen og alene meddelt denne, og idet moderen ikke var indkaldt til mødet i Børn og unge-udvalget, og givet mulighed for andre partsrettigheder.

Ankestyrelsen fandt, at de materielle betingelser for en fortsat anbringelse var til stede, og at børnenes tvangsmæssige anbringelse ikke kunne afvente et nyt møde i Børn og ungeudvalget. Derfor traf den bemyndigede formand i Ankestyrelsen i henhold til servicelovens § 45, stk. 5, jf. stk. 3, en foreløbig afgørelse om, at de to børn og den ældre søster skulle forblive anbragt uden for hjemmet. Denne afgørelse blev truffet for at børnene ikke skulle blive berørt af, at udvalgets afgørelse om anbringelse, af formelle grunde, blev ophævet af Ankestyrelsen. En sådan afgørelse har efter serviceloven gyldighed i 1 måned.

I anledning af Ankestyrelsens foreløbige afgørelse behandlede forvaltningen derfor sagen igen og indstillede til Børn og ungeudvalget, at børnene fortsat skulle være anbragt uden for hjemmet.

I møde den 6. maj 1999 kunne Børn og ungeudvalget ikke tiltræde indstillingen om fortsat anbringelse, og et enigt Børn og ungeudvalg i Københavns Kommune traf således afgørelse om, at de to børn og den ældre søster skulle hjemgives til forældrene med henblik på udrejse til Jordan.